

Slovenskim volivcem in volivkam na Goriškem v premislek

V nedeljo greste na volišče, kjer boste na glasovnici prebrali znak in oddali svoj glas temu ali onemu kandidatu, za katerega ste se najbrže že odločili. Vsak zavezen Slovenec bo volil kandidata Slovenca. Tudi če se ne sme več zgoditi, kakor se je pri zadnjih državnooborbenih volitvah, da bi nekateri Slovenci volili italijanske demokristijane ali pa komunistične kandidate. Vsaj

Bodimo složni in ne cepimo svojih glasov! Naši nasprotniki hočejo, da ostanemo brez zastopstva v pokrajinskem svetu. Le če bomo VSI GLASOVALI ZA KANDIDATE DFS, ki so med seboj povezani, bomo imeli slovenskega zastopnika v pokrajinski upravi. V enotnosti je jamstvo uspeha!

zavezni Slovenci tega ne bodo storili, kajti vsi vemo, da in kaj so italijanski demokristijani, vemo pa tudi, kako prodajajo komunistični Trst in tržaške Slovence Italiji, da omenimo, da se bodo Slovenci glasovali komunistično, šteli za italijanske glasove. Upamo, da bo takih Slovencev malo ali nič.

Slovenci bodo izbirali med kandidati DFS in kandidati SDZ. Preden pa oddate svoj glas, posebno tisti, ki se niso odločili, komu bi ga dali, premislite dobro, kajti razlika med obema je precejšnja in ni vseno, koga boste volili.

Glavna razlika med organizacijama DFS in SDZ je v tem, da se SDZ ne strinja z režimom in matični domovini, v Sloveniji in Jugoslaviji sploh. Predstavnik te organizacije vidijo tam, kamo naše stranke in ni do tega, da se SDZ strinja z režimom in matični domovini, v Sloveniji in Jugoslaviji sploh. Predstavnik te organizacije vidijo tam, kamo naše stranke in ni do tega, da se SDZ strinja z režimom in matični domovini, v Sloveniji in Jugoslaviji sploh. Predstavnik te organizacije vidijo tam, kamo naše stranke in ni do tega, da se SDZ strinja z režimom in matični domovini, v Sloveniji in Jugoslaviji sploh.

Mnogi smo, da je edino pravilno, če Slovenci v Italiji simpatiziramo z našimi brati v domovini. Tega nam ne morejo braniti niti šteti v zlo vladni zastopniki in italijanski gošči motogoci. Smo in ostanemo lojalni državljani italijanske republike in izvršujemo vse dolžnosti poštenih državljanov. Noben nam ne more očitati rovarjenja proti državi, noproto, oni so tisti, ki ne izpolnjujejo dolžnosti in ne pripadajo pravici, ki nam pripadajo. Pogledimo le točke mirovnih pogodb, ki govorijo o pravih narodnih manjšinah pa bomo videli, kako jih vladni zastopniki spoštujejo. Smo pa za namno sožitje z Italijani, kakršno je bilo v Goriči že pred prvotno svetovno vojno.

Naše simpatije do bratov v slovenski domovini pa so v tem, da želimo ostaniti z njimi, namreče povezani predvsem na kulturnem področju, od koder izhajajo sile, da našo duhovno rast, ki je pogoj za uspešno izživeljanje na vseh ostalih področjih. Brez kake kulturne in duhovne povezave z brati v Sloveniji naše narodno življenje ni močeno. Vsak Slovenec mora priznati, kajti ni argumenta, ki bi ga stališe lahko ovrgel. Naši goriški politični napotniki grešijo, ko mislijo, da morajo pravico izživeljanja delo in življenje Jugoslovancov. Deliti so bili taki, ki so mislili, in mislilo se danes, da je naša oblast, ki je vladala južnoslovenskim narodom, pa naj bi bila fašistična ali hitlerjanska, od boga poslana. Ničesar nam ne morejo slišati o oblasti, ki jo ima ljudstvo samo v rokah. Goriški Slovenci tvorimo močan del slovenskega naroda, za katerega pričakujemo in imamo moralno pomoč in boj za svojo pravico, v boj za svoj obstanek. Bratje v svobodni domovini so nam tako pomagal, da smo se večkrat nudili in nas branili pri raznih mednarodnih forumih ter pri italijanski vladi in nam. Pomislite pa, kaj bi bilo, če bi vsi goriški Slovenci opravljali blatni in kritični svoje brate v domovini, kakor to delajo pri »Demokraciji« posebno pa še gospodje italijanske »Katoliške glasbe«? Ali bi lahko zahtevali moralno pomoč naših bratov in ali bi jo nam oni sploh dali? S tem seveda nečem reči, da se odločam pri podpisu mirovne pogodbe.

Spomnimo se samo na čase, ko je v Jugoslaviji vladal prosluli ministrski predsednik Stojadinović ali drugi njemu podobni pa bomo videli, da takratni režimom ni bilo mar, v kakšnem položaju so živeli takrat Slovenci in seveda tudi niso ničesar zanje storili. Ali si gospodje okoli »Demokracije« in »Katoliške glasbe« želijo povratek takih režimov? Najbrž da, kajti drugače niti

Vsi naši ljudje naj gredo voliti, svoj glas pa naj oddajo zaveznemu kandidatu DFS. Agitirajte zanje pri svojih sorodnikih, prijateljih, znanih in sosedih. Prepričajte neodločene in omahljive pa tudi tiste, ki pravijo, da bo njihov glas le malo zalegel in zaradi tega ne bodo volili. Glas vsakega posameznika Slovenca, pomeni prav toliko kakor na pr. glas goriškega župana. Nekateri se bojijo italijanskih gospodarjev, od katerih so ekonomsko odvisni pa pravijo, da ali ne bodo volili ali pa glasovali za kakšno italijansko stranko. Naj se ne utraščijo, kajti volitve so tajne in nihče ne bo zvedel, za koga je kdo volil.

Brez ozira na krivično razdelitev volilnih okrožij je potrebno, da gre vsak naš človek s pozornostjo na volišče in s svojimi glasovi dokaže, da smo v Goriči in na Goriškem še vedno Slovenci. Ko je ob koncu leta 1918 italijanska armada zasedla te kraje, so izdali brošuro z naslovom: »Tu smo in tu ostanemo«. Mi pa pravimo: »Tu smo bili pred trinaest sto leti, tu smo in tu ostanemo!«

MOČAN USPEH SEDME PREMIERE S N G v polni dvorani gledališča "Ristori" v Kopru MOLIÈRE: NAMIŠLJENI BOLNIK

Molière je bil sam že bolan, ko je pisal »Namišljenega bolnika« in če se v tej svoji komediji nortuje iz svojega nesrečnega junaka, potem se vsaj posredno in nehoti nortuje tudi iz samega sebe. Toda Molière bolezni žal ni bila samo namišljena bolezen. Kajti po četrty repizi »Namišljenega bolnika« je resnično umrl. Morda se je v svoji komediji Molière podzvestno tolajil, da je njegova bolezen samo namišljena. Morda je zato tako neusmiljeno sekal po zdravnikih, da bi samga sebe preprečil, da je sam v njihovem osebnem interesu, če podpirajo pacienta v njegovi veri, da je težko bolan. Vsekakor se je, vsaj kar se samga sebe tiče, zmotil. Toda ne prenosljiva oslone njegova karakterološka analiza namišljenega bolnika — lipohondra, ne prenosljive ostane njegove duhovite zabavljalke na račun nadutosti in pohlepnosti nekaterih zdravnikov.

Komedija sama je napisana z jedrnatim, a pri tem iskrečnim humorjem, je spretno zapletena in razpletena in daje igralcem obilo možnosti za ustvaritev in brbi tipov in karakterjev. In če je pri tem Molière v zadnjem dejanju poslužil že do takrat ponovno uporabljenega dogmatice z igrano smrtjo svojega junaka, da preizkuša v tej smrti resnična čustva svojih najbližjih, potem nam povem, da se je ta domislila od Molièrovih časov še večkrat izkazala učinkovito na odru, pa tudi v resničnem življenju.

Jože Babič je »Namišljenega bolnika« režiral z elanom izrazitega odrekega človeka. V svoji režiji je natrpal toliko iznajdljivosti in duhovnih domislic, igralcem je dal toliko možnosti za individualne razmah njihovega talenta, z Jožetom Cesarjem je izdelal sceno s tolikimi smiselnimi domislicami, da je predvsem zaživela pred nami z baročno polnostjo prave Molièrove komedije. Vsak prizor je bil smotno postavljen in izdelan z izvirno domiselnostjo, posamezni karakterji oziroma tipki so bili plastični in s komedijsko venostjo prikazani, da je moral sleherni gledalec dobiti jasno podobo njihove osebnosti in funkcije v komediji.

Argana, namišljenega bolnika, je igral Rado Nakrst s tolikšno izvirno komiko, da je neprestano izživel živo in smiselno reakcijo gledalcev. Ze s misel-

vo sceno, ki je bila kljub dolžini tako polna duhovite mimične igre, je postavil temeljne poteze za hipohondrični karakter svojega junaka, ki ga je nato sponjem izdelal v lik, poln grozne komike, včasih skoraj malce predušne drastičnosti, ki ni bil brez podvokov neke objektivne tragičnosti. Smejali smo se mu, a smo vendarle neke čutili, da je nesrečni Argan žrtve tamnih sil v sebi, sil, ki so se objektivno izražale v osebnosti njegovega lekmarnjaka v njegovih zdravnikih. In čeprav je Nakrst v smislu celotne koncepte dal poudarek predvsem komični strani, je bilo vendarle v njegovem namišljenem bolniku še vedno dovolj resnične človečnosti, da je zbujal simpatijo in sočutje gledalcev. Nakrst je našel za to svojo kreacijo veliko domiselnosti in izvirnosti za oblikovanje takega karaktera komičnega značaja.

Arganovo drugo ženo Belino je igrala Angela Saničnova v zelo učinkoviti zunanji podobi, a je pri tem našla tudi sicer preprosta, a psihološko povsem ustrezajoča sredstva za izražanje dvoilnosti te spletkekarice in tipično molièrovske ženske. Angela Saničnova ume izraziti karakter, ki ji ustreza, z nekaterimi ostrimi in pri tem zelo tipičnimi potezi in se ob tem pogrešamo morda večje nianse, pa ji moramo priznati jasnost in premočnost individualizacije in danes že bogato izkušeno v igralnem oblikovanju. Njena Belina je bila lik, kreiran prej v velikih potezih kot v nadrobnotih, ki pa je učinkovito enotno in karakterno izrazila.

V Arganovi hčerki Angeliki smo po daljšem času videli v večji vlogi mlado igralko Teo Starčev. V svojo igro je položila veliko prirode ljubkosti in neposrednosti, opazili smo pri njej tudi smisel za komedijsko igro in humor in želeli bi samo, da bi imela čimveč priložnosti za izpolnitev svojih izraznih in govornih sredstev. Kajti osnovna nadarjenost, ki jo je Teo Starčeva tudi tokrat znova dokazala, potrebuje vztrajne nege in šole, a tudi čim več priložnosti, da se uveljavljaj in se s tem tudi razvija in izpolnjuje.

Arganovega brata Beralda je igral Belizar Sanič z ustreznim umerjenostjo modrega moža, iz čigar ust govori občinstvu pametnega avtorja. Našel je za svoje prigraviranje

Tako bomo volili na Goriškem V POKRAJINSKE SVETE

VOLILNO OKROŽJE
KOPRIVA PRI KRMINU

FAC - SIMILE
(Vzorec)

TAKO SE VOLI

V volilnem okrožju Kopriva pri Krminu (Steverjan) kandidira Anton Stekar. Volilni znak je sigla DFS v krogu na prvem mestu. Glasuješ tako, da prekrizaš znak, kot je označeno na glasovnici

PET VOLILNIH OKROŽIJ
GORIŠKE OBČINE

FAC - SIMILE
(Vzorec)

TAKO SE VOLI

V prvem volilnem okrožju (jugovzhodni del mesta s Stredozem) kandidira Viljem Nanut — V drugem volilnem okrožju (jugozapadni del mesta s Podgorjo in Ločnikom) kandidira Martin Suligoj (Darko) — V tretjem volilnem okrožju (severozapadni del mesta s Pevmo, Oslavjem in St. Mavrom) kandidira Bogomil Pavlin — V četrtem volilnem okrožju (Koren in Ljvada) kandidira Friderik Skrk — V petem volilnem okrožju (Travniki in Podturen) kandidira dr. Lambert Mermolja — Volilni znak navedenih kandidatov je sigla DFS v krogu. Glasuješ tako, da prekrizaš znak kot je označeno na glasovnici

VOLILNO OKROŽJE
DOBERDOB

FAC - SIMILE
(Vzorec)

TAKO SE VOLI

V volilnem okrožju Foljan, Redipuglia (Doberdob) kandidira Stanislav Lupinc. Volilni znak je sigla v krogu, ki je na drugem mestu. Glasuješ tako, da prekrizaš znak, kot je označeno na glasovnici

VOLILNO OKROŽJE
GRADIŠKA OB SOČI

FAC - SIMILE
(Vzorec)

TAKO SE VOLI

V volilnem okrožju Gradiška ob Soči (Sovodnje) kandidira dr. Florjan Kocijanc (Cvelko). Volilni znak je sigla DFS v krogu in je na prvem mestu. Glasuješ tako, da prekrizaš znak, kot je označeno na glasovnici

VOLILNO OKROŽJE
KRMIN

FAC - SIMILE
(Vzorec)

TAKO SE VOLI

V volilnem okrožju Krmin kandidira Sisk Hrovatin. Volilni znak je sejalce v krogu, ki je na drugem mestu. Glasuješ tako, da prekrizaš znak, kot je označeno na glasovnici

DOBERDOBSKA OBČINA
COMUNE DI DOBERDÒ DEL LAGO
ELEZIONI COMUNALI - ANNO 1951

CONSIGLIERI COMUNALI DA ELEGGERE N. 15

AVVERTENZE

TAKO SE VOLI

V doberdobski občini glasujemo tako, da prekrizamo kvadrat desno od kroga, v katerem je sigla DFS poleg hrastove volje

SOVODENJSKA OBČINA
COMUNE DI SOVIGNA D'ISONZO
ELEZIONI COMUNALI - ANNO 1951

CONSIGLIERI COMUNALI DA ELEGGERE N. 15

AVVERTENZE

TAKO SE VOLI

V sovodnjski občini glasujemo tako, da prekrizamo kvadrat desno od kroga, v katerem je sigla DFS poleg orača na njivi

STEVERJANSKA OBČINA
COMUNE DI SAN FLORIANO DEL COGLIO
ELEZIONI COMUNALI - ANNO 1951

CONSIGLIERI COMUNALI DA ELEGGERE N. 15

AVVERTENZE

TAKO SE VOLI

V steverjanski občini glasujemo tako, da prekrizamo kvadrat desno od kroga, v katerem je sigla DFS poleg grozda

Prizor iz drugega dejanja »Namišljenega bolnika«.

OBZORJA nova knjižna založba Slovenije

Kmalu po osvoboditvi so v Ljubljani postopoma prišle z delom štiri založbe: Državna založba Slovenije, Slovenski knjižni zavod, Cankarjeva založba in Mladinska knjiga, ki so do danes ostale osrednje slovenske založniške ustanove. Kasneje se je tem pridružila še založba Delavska enotnost, letos pa je po daljšem premoru izdala prvo knjigo še Slovenska Matica, ki je bila konec preteklega leta obnovljena in ki obeta postati močna založniška ustanova. Vsem tem slovenskim založbam se je pred meseci pridružila še nova založba Obzorja, katere sedež je v Mariboru. Ta založba ima predvsem namen izpolniti izdajateljsko delovanje ostalih slovenskih založb in oskrbeti naše ljudstvo z dobrimi knjigami, ki jih marsikdo še močno priznakuje.

